



Länsimaiden perikato
-orkesteri

SÄHKÖINEN KÄRPÄSLÄTKÄ

BISSIT:

- Valkoisen miehen taikka** (san. R. Kipling, suom. san. A. Manninen, säv. H. Wilenius)
- Magdaleena ja Ossi** (san. T. Nieminen, säv. H. Wilenius)
- Häksyn humppa** (san. T. Nieminen, säv. P. Melander)
- Sähköinen kärpäslätkä** (san. & säv. Länsimaiden perikato -orkesteri)
- El Vals del Oboro** (san. & säv. Ska-P)
- Yhden kanssa voi elää** (san. C. Bukowski, T. Turunen & I. Karisto; säv. H. Wilenius)
- Kaunadiologi** (san. S. Villanen, säv. Länsimaiden perikato -orkesteri)

SOITTAJAT:

Antti Gronow: djembe, taustalaulu. **Ilkka Kalliomäki:** melodiica, taustalaulu. **Immi Kormi:** sello, kitlu, juutti. **Tommi Nieminen:** kitara, laulu. **Samuli Tyröniemi:** huuliharppu ja rytmimuna. **Sampo Villanen:** viulu, laulu. **Heikki Wilenius:** kitara, laulu. **Tuomas Ylä-Anttila:** darbuka, laulu.

MUUTAMIA NIISTÄ KÖYHISTÄ MANAGEREISTA JOITA SATUMME MUISTAMAAN VIIME LEVYN

JÄLKELSeltÄ AJALTA:

Leena: Quanto leggete questo, siete informati, responsabile di affari esteri **Pekka:** Ahvenanmaankiertueella, elikä edes jättäny puhelinnumeron. **Anski:** Löysi todellisen kutsumuksensa bändinämiä kitaristin reisybroosta. **Suvi J.:** Ride on! Hm-hm-hm on! **Antero:** Pidä jo pipettivuosi, Ankea Atk-Antero! **Vaari:** Harhaise uraa Eteläis-managerina! **Teemu:** Pakkolasku Tallinnaan World Tour. **Simo:** Kakkapizza jäi saamatta. **Suvi:** Darbukaa pitkin daivaaseen ja sieltä dakas.

Bändäri: Sara Lammimmäki. **Roudari:** Eetu tule takaisin! **Karisto:** pitäiskö siitä olla kans joku maininta? Tulikos se silloin äänitysviikonloppuna edes baariin meidän kanssa? (minivaatimus kontrituutoiksi) En oikein muista. On se kyl kelkalla ollu .Ja takakannen kuvassa..ja lupas printata kannet. **Miksaus:** Ilkka Kalliomäki + loppurastituksesta mukana Jaakko Kyro & Heikki Wilenius **Äänitys:** Pitkänä viikonloppuna lokakuussa 2003 Herttoniemen siirtolapuutarhassa. **Kansikuvat ja taitto:** Tuomas Ylä-Anttila.

Tsekkaa: <http://perikato.cjb.net/> **Mailaa:** antti.gronow@helsinki.fi

KAUNADILOGI

I MITÄ KAUNA ON?

Kauna on kuulunut aina suomalaisen kulttuurihistoriaan. Kalevalassa koettuja vääryksiä kostettiin moninlaisin keinoin. Piispa Henrik sai maksaa Laillisa herättämänsä kaunan verellään.

Myyös isenäistyneen Suomen historia alkoi murhanhimoisella kaunojen purkamisella. Maa- ja tehdas-työläiset tarttuivat aseisin herroja kohtaan kokemansa kaunan vuoksi. Porvariston kauna entisten alamais-ten uppiniskaisuutta kohtaan oli suojeluskuntatoiminnan Lapuan liikkeen ja IKL:n tausta-ajatukseksi. (Tä-nään vapaaehtoinen maanpuolustus ajaa saman asian.) Kauna venäläisiä kohtaan on yksi suomalaisen kulttuuri-periämän RNA ja näkyy paitsi työhönotossa, myös Karjalan takaisinсаamista ajavissa liikkeissä. Tästä päivästä lahtarien valtavan ylläilyläisyyden menetyksestä kantama kauna on ilmennyt parantumattomana kommunismimpielkonä ja eriläisten marginaaliyhymien (saamelaiset, maahanmuuttajat, naisisallike, ympä-ristöliike, asunottomat, työttömät) ulloissuukuntien päätöksenteosta sekä keskustelusta ylipäänsä. Myös imaginaariset ihmisryhymät, kuten "terroristit", (kielellisen oikeuttamisen välineenä), ja köyhät ("sosiaalipummit") sekä aktivistiskupolvi ("kettutytöt", "ulkomalita johdetut terroristit") suljetaan ulos por-variston paranoidaista tiloista. Pientuloinen ja vähäväkainen kaupunkiläisväestö kantaa sekäin kaunaa. Tony Halme osoitti kaunalle väärän syntypäkin, jonka muukalaispeikonä ja lähes fasistisen yhden-mukaihen työläisväestö helposti omaksui. Hänenkin paljastuttua (paljastuttua?) degeneratorineeksi valehte-ljäksi kauna tulee vain kasvamaan maan hiljaisten joukossa.

Suomessa kaunan avulla on kommunikoitu köyhän ja rikkaan yhteiskuntaluokan välistä epäsuhtaa. Köy-hät ovat olleet kaunaisia rikkaita kohtaan, kun tulomjako on tuottanut helle kurjat elinolosuhteet ja ahneelle eliitille ylläilyläisyyden. Vanhat omistajaperheet (ja heitä tragikoomisesti jäljittelevä keskiluokka) ovat tul-leet kaunaisiksi köyhille, kun heidän etuoikeuksiaan on rajoittanut ihmisarvoihen tulotos. He ovat perusta-neet köyhä vastaan esimerkiksi suojeluskuntia, työantajajärjestöjä, tutkimuslaitoksia (VATT, Etia ja EVA), poliisitöimintää (poliisilaitos, "vartiointiliikkeet", Huom. semantikka: vartiointityrkykset liikkeenä, jotka varti-ovat ketä?). Veronkierättäjän keskuslitiön ja Akavan.

Paavo Lipponen puhuu kaunasta itseylennettynä suvvereena. Hänelle kaunaisia ovat kaikki, jotka

a) ovat eri mieltä kuin hän
b) tuovat julki hänelle epäedullisia seikkoja
c) epäilevät hänen hankkivan itselleen epälegittimien keinoin valtaa (kuten puhuvan puhe(en), johtaja)imehen roolin) ja materiaalisia resursseja (kuten tila-van-auton).

Jos puhuu Lipposelta, joutuu välittömästi kaunapepäilyn kohteeksi, sillä Paavon pilkkakirves heilahtaa perin vikkelästi ja tuhaan.

II KAUNA MORAALISENA TUNTEENA

Resentment = suuttumus, vihaistus tai paha mieli, jonka aiheuttaa jokin itseä kohdannut epäoikeudenmukaisuus

Mitä ilmeisimmän kaunaa on kaikkialla. Maailman väärin ymmärretyn ajattelijä, Adam Smith, esittää teok-sessaan The Theory of Moral Sentiments kaunan (resentment) olevan moraalinen tunne, joka syntyy jonkun kokissa epäoikeudenmukaisuudesta. Jos asia jätetään tähän, jää jäljelle vain kaksi vaihtoehtoa vääry-hden kokennutta henkilöä kohtaan ja yityä tämän kaunaan, vieläpä lähes samassa mitassa. Smithin mukaan kaunaa voi tuntea silloin, kun oikeudenmukaisuus, joka hänen mukaansa on tietyssä määrin välttämätöntä koko yhteiskunnan koossa pysymiselle, ei täyty tydyttävällä tavalla. Kaunan subjekti on siis joko kokenuit mielestään itse vääryyttä tai tuntee sympatiaa jotakuta toista vääryyttä kokenutta kohtaan. Kaunan kohteen KATSOTAAN TEHNEEN VÄÄRYYTÄ.

Sangen tärkeä näkökohta on, että Smithin mukaan kauna on yhteiskunnalle edullista, koska se kohdistuu toisia vakavasti vahingoittaviin tekoihin – silloinkin, kun taikotusperät olisivat olleet hyviä. Pelkkien aikomusten tuomitsemisen johtaisi äkkä inkvisitioon, kun taas tekojen tuomitseminen jättämiseen "hyvän tarkoituksen" nojalla tekisi ihmiset välipintamättömiksi heidän oman toimintansa seurauksista.

III KAUNASTA PUHUMISEN KAUNAISUUS

Jos siis kauna on sidoksissa oikeudenmukaisuuteen, on jonkun syyttämiseen kaunaiseksi itseä kohtaan ongelmallista. Kun Lipponen sanoo muiden kantavan kaunaa häntä kohtaan, hän siis sanoo, että muut syyttävät häntä epäoikeudenmukaisuudesta. Jos asia jätetään tähän, jää jäljelle vain kaksi vaihtoehtoa (eli enemmän kuin Thatcherilla ja Lipposella yhteenä on esittää). Joko kaunan puheeksi ottanut henkilö myöntää todella tehneensä jotakin väärin, tai sitten hän syyttää kaunaisia henkilöitä perusteettomasta todetusta. Todennäköisin syy on olettama Lipposen ajatteluan jälkimäisellä tavalla. Talloin hänen voidaan todeta tse kantavan kaunaa kaunaisia henkilöitä kohtaan, joiden ajattelee kohdistaneen häneen vääryyden. Sen hän haluaa mitä kaunaisimmalla tavalla esiinmyen korjata – syyttämällä heitä julkisesti kaunaisiksi.

Lipponen ei kuitenkaan kerro, mistä? hän katsoo mm. toimittajien, Keskuksapuolueen, Yleisradion ja po-liisin Ylijohton kantavan kaunaa häntä kohtaan. On vielä tavallistakin valkeampaa osoittaa, että kyse todella olisi hänen kohdistuvasta epäoikeudenmukaisuudesta. Lipposelta ei voida todeta juuri muuta kuin että hän on ilmeisen esimerkki osoittaa, miten kauna toimii kielessä Damokleen kalisteräisen miekan tavoin. Toisen

Lipposen kaunaisuuksista tekee lähes väistämättä myös syyttäjästä itsestään kaunaisen, ellei samalla osoiteta, että ensin mainittu kauna on perusteeton. Mikäli jää epäselvää, onko kaunassytyöksen esittäjä todella kärsinyt vääryyttä, generoi hänen syyttöksensä väistämättä uutta kaunaa sekä syytyöksen kohteen että heitä kohtaan sympatiaa tuntevien suunnalta. Lipponen myöntää olevan kaunan kierteessä.

Miksi sitten Länsimaiden Perikato -orkesterin kaunaisen monologin nimi on kaunadiologi? Se perustuu edellä sanottuun. Kaunapuhe on lähes väistämättä dialogista, sillä se aiheuttaa yhä uusia kaunaisia puheen-vuoroja. Lipposen kaunapuhe tapahtuu julkisuudessa, ja hänen kohteenaan ovat toimittajat. Tästä seuraa luonnollinen kaltaisella varmuudella lisää kaunapuhetta, jolloin kyse on dialogista. Kaunaa voidaanakin ajatella erääläisena yhteiskunnallista puhetta koskevina supermetaforana, sillä käytännössä on lähes mahdotonta puhua yhteiskunnallisista asioista valla kaunan hävääkään, ellei sitten satu olemaan kriitikön ja yksinker-tainen. Kauna on läsnä lähes kaikissa yhteiskunnallisissa (so. moraalisisa) tuntemuksissa ja teoissa. Siksi myös Länsimaiden perikato -orkesterin aihi mahdotonta tehdä musiikkia ilman toisten tuntemaa kaunaa oikeuttavia ja sitä myötäeläviä kaunaisia kannanottoja.

IV MIKSI MINÄ KANNAN KAUNAA PAAVO LIPPOSELLE

Riippumatta omista, vielä jollakin tavalla etäisesti muistamistaan tavoitteista, joista on tullut ilmeisesti hänelle itselleenkin suvisekoja. Lipponen ON (kun onkin!) muuttanut työväenliikkeen mahtavan puoleen Suomen suurimmaiksi OIKEISTOPUOLUEEKSI. Hän on käynnistänyt ja pitänyt 12 pääministerivuottaan liikkeellä mahtavaa per/OIKEISTOLAISTA projektia, julkisen hallinnon supistamisen, rikkaita hyödyttävien veronalennusten ja pienituloisille välittämättömien julkisten palveluiden sekä sosiaaliturvan lakkautuksen (Yksityistämisen?) muodossa.

Yksityistämisen käytäntö toimii puhumalla välittämättömyyksistä ja poliittikoista) ja muuttamalla häikäilemättömästi ihmisten Anu Kantolan tukkimus uskovaisista pankkiriireista ja poliittikoista) ja muuttamalla

elämä työttömyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen kurimukseksi. (ks. esim. Leena Eräsaaren tutkimus valtion kirinteistöjen muuttamisesta aiheuden ja työnteekijöiden ristämisen vaihtokunaksi).

Paavo ylentää kapitalismin saatanalliseen myilyyn (Kari Polanyi) kaiken sen, mikä hyvinvointivaltiossa on ollut yhteistä ja jaettava hyvää (riittävä ja tasa-arvoihen koulutus, terveydenhuolto, toimeentuloturva, sosi-aaliturva, työnteekijöiden oikeudet, pyrkimys sukupulkein tasa-arvoon, riittävät eläkkeet, hyvä ja toimiva posti- ja telelaitos, vesilaitos, energialaitos, liikennevälineet, osuuskauppalike, yksityisyrittäjä, tietosuojä, työllisyys, OIKEUS VAPAAAIVAIJAAN). Kapitalistisessa tsekkään vortomattomasti logikassa nämä ovat asioi-ta, jotka rikkait ja porvarit, tympäet keskiluokka ja aina yhtiä häkellyttävän ahneet Armani-ilmaiset halluat postistaa köyhiltä. Paavon ohjauksessa "demokraattinen puolue" on valinnut tämän logiikan ja alen-tanut itsensä aina yhtiä herttaisen epä-äylisen KOKOOMUKSEN apupuoluueksi. Lipposelle kansaläisen kuudet ovatkin vain "kultuttajan" rahalla ostettavia oikeuksia, "kannatusuus" eli palkottaminen on konvanut heikoimmille suodun turvan, tasa-arvo on vaihtunut vain eliittiä hyödyttäväksi "kilpailukyvyys" ja liittuottomuus sekä omista asioista huolehtiminen on korvautunut "koalitiolla". "turvallisuus" (eli kym-mientiä ja satoja miljardeja maksava vainoharhainen aseistautuminen ja linnoittautuminen) on syrjäyttänyt senkin minimiaalisen suvaitsevaisuuden, joka Suomessa on vallinnut. Samalla yksityisyyden suojan ja tieto-suojan kehittäminen on muututtunut "loolisin valtuuksien lisäämiseksi": Kaunaisuus kiteytyy: "Mein Kampf (gegen "terrorisimus") odottaa jo Endlösungiaän.

Lipponen on nielaissut Margaret Thatcherita muun ajattelun ohella käsitteen TINA (THERE IS NO ALTERNATIVE). Kuten Pierre Bourdieu ja Peika Kosovon ovat todenneet, uusliberalistinen hyvinvointivaltion tukeminen ei ole edistystä eikä kyse ole uudistuksista, vaan 150-vuotisen edistysten taannuttamisesta takaisin kapitalismin alkuaikojen oikeudettomaan, epäinhimilliseen julman riiston tilaan – myös kotimaassa. Ja katso: "the new economy" tarvitsee toimikseen orja ja kaivi- ja kaakoapiantaasella, oijyn vuoksi murnat-tavia paikallisasukkaita ja kansanmurhia harjoittavan diktaattorihallitusten (Kuuba, Nicaragua, Irak, Iran, Kolumbia, Israel, Afganistan, Guatemala, Peru, Vietnam, Liberia jne. jne.) pystyttämistä, aseistamista, pakottamista ja pelastamista syyteitä, kun heidän maidensa luonnovaröjä ryöstetään kravattikaulaisten nihilistieltiin käsittämättömmien rikkakuisien kasvattamiseksi. Kaikkialla maailmassa Lipposen tukema ja osal-taan Suomen rakentama hirmukapitalismi jättää jälkeensä totaalisesti alistettuja ihmisriepuja, jotka pako-tetaan työskentelemään pikkumaisten ihramahojen vauruudessa kylpemiseen hyväksi. Heitä on jopa aikoin-taasti estettyä hankkimasta omaa leipänsää (vrt. Chrossudovskij: Köyhyyden globalisointi, Maailmanpankin uusin raportti Reiluusta kaupasta, Voipio: Topiikin lahjat). "Demokraattinen puolue" vikisee kyllä vaimaesti aina puoluekokoituksen aikaan, mutta jatkaa kiltisti määkien taivaaltaan Paavon hirttonarussa.

Parin mahtavan mediakonsernin (Sanoma-WSOY ja AlmaMedia) avulla on myös ahneštajat voitu pitää sivussa keskustelusta, jota poliitikot eivät näytä osaaavan katua. Louis Althusser puhui ideologisista vaihtoketoista, joiden avulla kansalaiset saadaan pitämään status quo tsestäänselvyydenä ja unohta-maan vaihtoehtot. Kemellekö maailman asoita seuraavalle ei jää epäselväksi suurten medioiden rooli nykyisen maailmanjärjestyksen ongelmien ja erityisesti niiden syiden aktiivisessa pirtittämisessä. Lipposen oma saatanolinen puhenmyly on yksi ideologinen vaitokoneisto muiden joukossa.

Entä oma asemäni tässä kaunaisessa vyyhdissä? Köyhä en ole, joten kyse on moraalisesta sympatian tunteesta mitä köyhiä kohtaan, jotka kärsivät Lipposen KOKOOMUSLAISESTA yksityistämisvimmastä ja uusliberalistisen uskonlahkon harjoittamasta minimivaitoajattelusta. Kapitalismin mustat aukot (Manuel Castells) ovat ne, joita Paavo politiikkailaan Suomeen synnyttää. Kaunan tunne on moraalista paheksuntaa epäoikeudenmukaisuudesta, jolle Paavo, Suomen mahtavan ja vaikutusvaltaisen mies, alistaa kymmenet ja kaikkialla hallitseva tuoiento nimeltä "näkyvätön käsi". Kyllä vaitr, taloustieteilijät ja Suomen eduskunnan nykyinen puhemies todella perustelevat maahisten ja supersankarihen avulla järjettömiä ajatuksiaan yhteis-kunnasta ja kapitalistisen talouden utopistisesta toiminnasta. Maailman kilpailukyöimimmällä maalla ei vah-tuon talouskruunu aikana mukea ole varaa kustantaa mielenrauhaa heittoa ja toimeentuloa niille, jotka ovat pudonneet yhä kiiltävstä työn ja iirien oravanpyörästä esimerkiksi mielenterveysongelmien vuoksi. Kukaan ei kysy, miksi köyhät pakotetaan elämään kurjasti ja rikkaille syödyttään rahaa kuin roskaa. Tällainen toiminta on mitä epäoikeudenmukaisinta ja paheksuttavinta käyvästä, joka aiheuttaa vakavia ongelmaia enemmistölle Suomen asukkaista. Siksi se herättää minussa Lipposen muunkin toiminnan ohella voimakasta kaunantunnetta.

Sampo Villanen, Länsimaiden Perikato -orkesteri

LAHTEITÄ:

Bourdieu, Pierre: Vastatuleit
Castells, Manuel: The Information Age: Economy, Society and Culture I – III
Chrossudovskij, Michel: Köyhyyden globalisointi
Eräsaari, Leena: Julkisen tila ja valtion yhtiöittäminen
Kalevala (toim. Elias Lönnrot)
Kangas, Olli: Taloudellinen kasvu, eriarvoisuus ja köyhien taloudellinen asema 1985-95. Sosiologia-lehti 2/ 2002

Kantola, Anu: Markkinakuria ja manegrivalta: poliittinen hallinta Suomen 1990-luvun talouskriisissä
Kianto, Imari: Punaisten Viiva
Pekka Kosonen: Pohjoismaiset mallit murroksessa
Linna, Väinö: Taalia Pohjanmaiden ala I – III
Maailmanpankki: Raportti kahvinviljelystä 11. maassa. Mahdollisesti sensuroitu Maailmanpankin verkkosivuilta.
<<http://www.kelaa.com/reiluokauppa/zgo.php>?http://www.kelaa.com/reiluokauppa/00zulu/uuitset/mpankkikahvista.php>

Polanyi, Kari: The Great Transformation
Smith, Adam: The Theory of Moral Sentiments
Voipio, Timo: Topiikin lahjat: kahvin, teen ja kaakaon talous- ja sosiaalishistoriaa

